

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, voje milosrdenstva a daj nám voju spásu.

Týždeň 6.

DNES: PIATA NEDEĽA OBDOBIA
„CEZ ROK“

8. 2. 2016 - 14. 2. 2016

POSVÄTME KAŽDÝ TÝŽDEŇ ROKU MILOSRDENSTVA ASPOŇ JEDNÝM SKUTKOM MILOSRDENSTVA!

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 8. 2. 16	SV. HIERONYM EMILIANI, LUBOVOLNÁ SPOMIENKA	+ František Kurtulík	17.00	16.30	
UTOROK 9. 2. 16		POHREBNÁ + Ľubica Polčicová	13.00		
STREDA 10. 2. 16	POPOLCOVÁ STREDA (PÔST A ZDRŽOVANIE SA MÄSITÉHO POKRMU)	+ Janka Babinská	18.00		
ŠTVRTOK 11. 2. 16	FÉRIA, PREBL. PANNA MÁRIA LURDSKÁ				
PIATOK 12. 2. 16	FÉRIA	+ Vladimír a Eva Gadzman, Pavol Vraňák	17.00	16.30	
SOBOTA 13. 2. 16	FÉRIA				
NEDEĽA 14. 2. 16	PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 8. 2. 16	SV. HIERONYM EMILIANI, LUBOVOLNÁ SPOMIENKA				
UTOROK 9. 2. 16	FÉRIA	+ Štefan Červeň, Ladislav Papan	17.00	16.30	
STREDA 10. 2. 16	POPOLCOVÁ STREDA (PÔST A ZDRŽOVANIE SA MÄSITÉHO POKRMU)	+ rod. Ružožňova, Jadroňova, Kotúl'ova	16.30		
ŠTVRTOK 11. 2. 16	FÉRIA, PREBL. PANNA MÁRIA LURDSKÁ	+ rod. Baraniakova, Kovačova, Radzova	17.00	16.30	
PIATOK 12. 2. 16	FÉRIA				
SOBOTA 13. 2. 16	FÉRIA	+ Pavol, Paulina, Elena Jurky a rodičia	8.00		
NEDEĽA 14. 2. 16	PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA	Na úmysel	8.30		

Oznamy

- **V stredu je Popolcová streda.** V tento deň je **prísny pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu.** (Nemožno nahradiť zdržovanie sa mäsitého pokrmu iným skutkom kajúcnosti ako v bežný piatok). Sv. omše s obradom značenia popolom: **Vasiľov o 16,30 h. Babín o 18,00 h.**
- Križová cesta v **Babíne -piatok o 16,15 hod. v nedeľu o 14,45 hod. Vo Vasiľove v nedeľu o 13,30 hod.**
- **V sobotu bude v Zákamennom spomienka na 95.výr. bisk. vysv. biskupa Jána Vojtaššáka. -program na nástenke. Preto sv. omša v sobotu vo Vasiľove bude ráno o 8.00 hod.**
- **Budúca nedeľa je prvá pôstna nedeľa. Celé pôstne obdobie nás pobáda na pokánie.**
- **Na budúcu nedeľu je JARNÁ ZBIERKA NA CHARITU. Za vaše milodary úprimne Pán Boh zaplať.**
- **Upratovanie kostola: Babín : č. d. 25 - 34**
Vasiľov: Mária Dančová, Miroslava Škombárová, Monika Janigová, Margita Kotúl'ová, Mária Ptáčková, Andrea Hnojčíková

BRÁNA MILOSRDENSTVA VO SVIATOSTIACH

Svätý rok milosrdenstva budeme osobitným spôsobom prežívať vo sviatostnom živote. Ved' vo sviatostiach Cirkvi je pre všetkých naširoko otvorená brána Božieho milosrdenstva.

Cirkev vždy žila, žije a bude žiť zo sviatostí. Preto aj slávenie Svätého roku milosrdenstva má mať sviatostný rozmer. Sústreďenie sa na sviatosti Cirkvi, ktoré sú akoby srdcom celého diania v tajomnom Kristovom tele, je podstatným znakom prežívania Svätého roku. Ved' vo sviatostiach je prítomný Ježiš Kristus. „Prítomný je svojou mocou vo sviatostiach, takže keď kto krstí, sám Kristus krstí.“ (SC, 7)

O sviatostnom živote sa zvykne hovoriť najmä so zreteľom na Najsvätejšiu Eucharistiu, jej slávenie a prijímanie. Sviatostný život je širší pojem, ako naše slávenie i prijímanie tejto „sviatosti sviatostí“. Máme sedem sviatostí: krst, birmovanie, Eucharistia, pokánie, pomazanie chorých, kňazstvo a manželstvo. Sviatostný život veriacich sa týka všetkých sviatostí. Cirkev je ustavične upriamená na sviatosti, to je jej „byť alebo nebyť“. Sviatosti sú to najväčšie a najcennejšie, čo nám Ježiš zanechal. V nich nám vlastne daroval seba samého a dielo svojej lásky - veľkonočné tajomstvo nášho vykúpenia. Cez sviatosti sme účastní na tom dobre, ktoré Ježiš pre nás vymohol svojou smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním. Sú darom Božieho milosrdenstva pre nás.

Sú tri základné kategórie sviatostí v duchu učenia Katechizmu Katolíckej cirkvi. Sviatosti kresťanskej iniciácie - uvádzania do života v Cirkvi a v Kristovi: krst, birmovanie a Eucharistia. Sviatosti uzdravenia: pokánie a sväté pomazanie chorých. Sviatosti služby: kňazstvo a manželstvo. Okolo tohoto bohatstva sa točí celý život Kristovej Cirkvi aj nás veriacich. To, čo v Cirkvi prežívame, vždy nejakým spôsobom prežívame v súvislosti s nejakou sviatosťou, predovšetkým s Eucharistiou. Svätý rok milosrdenstva má vyzdvihnúť a zdôrazniť sviatostný rozmer Cirkvi a kresťanského života.

O sviatostnom živote môžeme hovoriť v dvoch rovinách. Prvá rovina, o ktorej treba hovoriť, je intenzívne a vd'áčné prežívanie sviatostí, ktoré prijímame. Je to aktuálne stretávanie sa s Kristom pri vysluhovaní sviatostí. Jedná sa najmä o sviatosť pokánia a sväté prijímanie. Ale ide aj o ostatné sviatosti, ktoré Cirkev vysluhuje nám, alebo našim blíždym, napríklad príbuzným.

Druhou rovinou sviatostného života kresťanov je prežívanie životných sviatostí. Najmä tých, ktoré sme prijali iba raz v živote: krst, birmovanie, prvé sväté prijímanie, manželstvo, kňazská vysviacka. Sviatostne žiť znamená teda nielen prijímať, ale aj prežívať sviatosť a uskutočňovať jej poslanie v živote.

Mons. Pavol Janáč

Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2016

„Milosrdenstvo chcem, a nie obeť“ (Mt 9, 13)

Skutky milosrdenstva na ceste svätým rokom

1. Mária, obraz Cirkvi, ktorá hlása evanjelium, pretože je sama preniknutá evanjeliom

V bule, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, som vyzval k tomu, aby sa „Pôstne obdobie svätého roka prežívalo ešte intenzívnejšie ako čas vhodný na slávenie a zakúšanie Božieho milosrdenstva“ (Misericordiae vultus, 17).

Výzvou na pozorné počúvanie Božieho slova a povzbudením k iniciatíve „24 hodín pre Pána“ som chcel zdôrazniť prvotnosť meditatívneho počúvania Božieho slova, osobitne toho prorockého. Božie milosrdenstvo je ohlasovaním svetu; ohlasovaním, ktoré má každý kresťan osobne zakúsiť.

Po tom, ako Mária prijala od archanjela Gabriela radostnú zvesť, v prorockom hymne Magnifikat ospievala milosrdenstvo, ktorým si ju Boh vyvolil. Tak sa Panna z Nazareta, Jozefova snúbenica, stala obrazom dokonalej Cirkvi, ohlasujúcej evanjelium, pretože ona sama bola a stále je evanjelizovaná skrze pôsobenie Ducha Svätého, ktorý jej panenské lono urobil plodným. V prorockej tradícii sa milosrdenstvo - už aj na etymologickej úrovni - úzko spája s materským lonom (rachanim - rechem), ako aj s veľkodušnou, vernou a súcitnou dobrotou (chesed), ktorú nachádzame v manželských a rodinných vzťahoch.

2. Božia zmluva s ľuďmi: dejiny milosrdenstva

Tajomstvo Božieho milosrdenstva sa zjavuje v dejinách zmluvy medzi Bohom a jeho ľuďom Izraelom. Boh sa stále prejavuje ako bohatý na milosrdenstvo, pripravený zaobchádzať so svojím ľuďom veľmi nežne a súcitne za každých okolností, no zvlášť v dramatických chvíľach, keď ľudská nevernosť narúša puto Zmluvy, ktorá potom musí byť v spravodlivosti a pravde ešte pevnejšie potvrdená. Ide o skutočnú úboštnú drámu, v ktorej Boh zohráva rolu zradeného otca a manžela, pokým Izrael hrá neverné dieťa a manželku. Práve rodinné obrazy - aké vidíme u proroka Ozeáša (porov. Oz 1-2) - vyjadrujú, do akej miery si Boh želá byť spojený so svojím ľuďom.

Táto úboštná dráma vrcholí pri vtelení Božieho Syna. V ňom Otec vylieva svoje nekonečné milosrdenstvo až tak, že sa stáva „vteleným milosrdenstvom“ (Misericordiae vultus, 8). Ako človek je Ježiš z Nazareta pravým synom Izraela so všetkým, čo s tým súvisí; stelesňuje dokonalú poslušnosť, ktorú od každého Izraelitu vyžadovala Šema, predstavujúca aj dnes srdce Božej zmluvy s Izraelom: „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou“ (Dt 6, 4-5). Ako Boží Syn je Ženíchom, ktorý robí všetko preto, aby získal lásku svojej Nevesty, s ktorou ho spája nepodmienečná láska, ktorá sa stáva viditeľnou na večnej svadobnej hostine.

Toto je pulzujúce srdce apoštolskej kerygmy, v ktorej Božie milosrdenstvo zaujíma centrálnu a základnú miesto. To je „nádherná spásonosnej Božej lásky, ktorá sa prejavila v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi“ (Evangeliu gaudium, 36), prvé ohlasovanie, ktoré „treba vždy znovu rozličnými spôsobmi počúvať a stále nanovo ohlasovať počas katechézy, rozličnými formami, vo všetkých etapách a vo všetkých situáciách“ (tamže, 164). Milosrdenstvo teda „vyjadruje spôsob Božieho zaobchádzania s hriešnikom, ktorému ponúka poslednú možnosť, aby sa spamätal, obrátil a uveril“ (Misericordiae vultus, 21), a tak s ním znovu nadviazal vzťah. V ukrižovanom Ježišovi ide Boh tak ďaleko, že chce dosiahnuť i toho najvzdialenejšieho hriešnika práve tam, kde zblúdil a vzdialil sa od neho. A robí to s nádejou, že tým obmäkčí zatvrdnuté srdce svojej Nevesty.

3. Skutky milosrdenstva

Božie milosrdenstvo premieňa ľudské srdce, a umožňuje mu zakúsiť vernú lásku, čím ho robí schopným milosrdenstva. Ide o zakaždým novým zázrak v živote každého z nás, keď Božie milosrdenstvo zažiarí a podnieti nás milovať svojho blížneho, oživením toho, čo cirkevná tradícia nazýva

skutkami duchovného a telesného milosrdenstva. Tie nám pripomínajú, že viera sa prejavuje v konkrétnych každodenných skutkoch, ktorých cieľom je pomôcť nášmu blížnemu na tele i na duchu: dať sa mu najesť, navštíviť ho, utešiť a poučiť. Podľa nich budeme súdení, a preto som si želal, aby „sa kresťanský ľud počas tohto svätého roku zamýšľal nad telesnými a duchovnými skutkami milosrdenstva. Takto sa prebudí naše svedomie, ktoré je voči dráme chudoby akoby otupené, a čoraz hlbšie prenikneme do srdca evanjelia, kde sú Božím milosrdenstvom uprednostňovaní chudobní“ (tamže, 15). V chudobnom sa totiž Kristovo telo „stáva znova viditeľným, ako telo zmučené, doráňané, bičované, vyhladnuté, na úteku... aby sme ho spoznali, dotýkali sa ho a starali sa oň“ (tamže). Ide o neslýchané a pohoršenie vyvolávajúce tajomstvo pretrvávania utrpenia nevinného Baránka v dejinách. Pred týmto horiacim krom nezištnej lásky si môžeme - rovnako ako Mojžiš - len „zobuť svoju obuv“ (porov. Ex 3, 5), najmä ak je chudobný naším bratom alebo sestrou v Kristovi, ktorí trpia pre svoju vieru.

Vo svetle tejto lásky, ktorá je silnejšia ako smrť (porov. Pies 8, 6), sa ako najchudobnejší javia tí, čo nechcú uznať, že takými sú. Považujú sa totiž za bohatých, ale v skutočnosti sú najchudobnejší z chudobných. Sú totiž otrokmi hriechu, ktorý ich vedie k tomu, že neužívajú bohatstvo a moc v službe Bohu a blížnym, ale na uhasenie hlbokého pocitu vo svojom srdci, že sú tiež iba úbohými žobrákmi. Čím väčšia je ich moc a bohatstvo, tým väčšia môže byť ich slepota a klam. Môžu dokonca dospieť k tomu, že nechcú vidieť chudobného Lazára, ktorý žobre pri ich dverách (porov. Lk 16, 20 - 21). Pritom Lazár je obrazom Krista, ktorý v chudobných žobre o naše obrátenie. On predstavuje príležitosť na obrátenie, ktorú nám Boh ponúka a ktorú možno nevidíme. Takúto slepotu často sprevádza pyšná ilúzia o vlastnej všemohúcnosti, v ktorej zlovestne zaznieva diabolské „budete ako Boh“ (Gn 3, 5), ktoré je koreňom každého hriechu. Takéto blúznenie môže nadobúdať aj spoločenskú a politickú formu, ako to ukazujú totalitné systémy dvadsiateho storočia a v našich dňoch ideológie unifikovaného myslenia (*pensée unique*) a technovedy, ktoré by chceli urobiť Boha nepodstatným a človeka zredukovať na surový výskumný materiál. Možno ho tiež vidieť v hriešnych štruktúrach súvisiacich s modelom falošného rozvoja, ktorý sa zakladá na modloslužbe peňazí a vedie bohatých jednotlivcov i spoločností k ľahostajnosti voči osudu chudobných, keď zatvárajú svoje dvere pred chudobnými a odmietajú, čo i len pohľad na nich.

Pôstne obdobie tohto svätého roku je pre nás všetkých najvhodnejším časom nato, aby sme vďaka počúvaniu Božieho slova a konaniu skutkov milosrdenstva prekonalí vlastné existenciálne od cudzenie. Ak sa v telesných skutkoch milosrdenstva dotýkame Kristovho tela v našich bratoch a sestrách, ktorí potrebujú byť nasýtení, oblečení, mať strechu nad hlavou a potrebujú, aby ich niekto navštívil, o to priamejšie sa v skutkoch duchovného milosrdenstva - pri poskytovaní rady, učení, napomínaní a modlitbe - dotýkame našej vlastnej hriešnosti. Telesné a duchovné skutky milosrdenstva nemožno nikdy oddeliť. Vďaka dotýkaniu sa tela ukrižovaného Ježiša v utrpení môžu byť hriešnici obdarovaní, keď uznajú, že sú tiež len chudobnými žobrákmi. Na tejto ceste majú aj „pyšní“, „mocní“ a „bohatí“, o ktorých sa hovorí v chválospeve Magnifikat, možnosť byť objatí a nezištne milovaní ukrižovaným Pánom, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych. Len jeho láska je odpoveďou na smäd po nekonečnom šťastí a láske, o ktorom sa človek klamne domnieva, že ho možno naplniť pomocou bôžikov poznania, moci a vlastníctva. Napriek tomu stále trvá nebezpečenstvo, že pyšní, bohatí a mocní neustálym odmietaním otvorit' dvere svojich srdc Kristovi, ktorý na ne klope v chudobnom, napokon odsúdia sami seba a prepadnú sa do večnej priepasti samoty, ktorou je peklo. Ostré Abrahámove slová patria im i všetkým nám: „Majú Mojžiša a Prorokov, nech ich počúvajú“ (Lk 16, 29). Takéto pozorné počúvanie nás najlepšie pripraví na slávenie konečného víťazstva nad hriechom a smrťou už vzkrieseného Ženícha, ktorý chce v očakávaní svojho príchodu očistiť svoju Nevestu.

Nepremárnime toto obdobie Pôstu, ktoré je tým najvhodnejším časom na obrátenie! O to prosme na materský príhovor Panny Márie, ktorá ako prvá uznala svoju poníženosť (porov. Lk 1, 48) a nazvala seba samu Pánovou pokornou služobnicou (porov. Lk 1, 38) zoči-voči veľkosti Božieho milosrdenstva, ktoré nezaslúžene dostala.

Vo Vatikáne 4. októbra 2015, na sviatok svätého Františka Assiského

František